

Odbijany

Ryszard Rynkowski

Czy znasz ten podły stan,
Gęstą samotność nocą wśród czterech ścian?
Jak lek ognisty płyn,
Wypala gardło ale daje się żyć,
Czy znasz milczenia smak
I wzrok wlepiony w stary na ścianie hak,
I myśl, co w głowie trwa,
Że wieczne tylko są samotność i rdza,
Już głowa pełna skorpionów po brzeg,
Już dno jest niebem, a niebo jest dnem.
Czy znasz ten podły stan,
Gdy całą winę bierzesz sobie na kark?
I w dół przez puste szkło,
Tak jak bohater spadasz bracie na dno!

Już głowa pełna skorpionów po brzeg."
Gdy dzień odnajdziesz Cię,
Znów będziesz cierpiał i zaklinał się, że, ..
Że to ostatni i raz,

Że nigdy więcej nie zdołujesz się tak.
Lecz już za jakiś czas,
To podłe życie nabierze znów barw.
I sam, zrozumiesz sam,
Że warto było znowu się odbić od dna!
Między dnem a niebem wciąż trwa
Taniec "odbijany",

Między dnem a niebem wciąż trwa
Taniec "odbijany",